TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. birželio 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Atsakomybė už gaminius su trūkumais – Direktyva 85/374/EEB – 2 straipsnis – Sąvoka „gaminys su trūkumais“ – Spausdinto laikraščio egzempliorius, kuriame pateiktas neteisingas sveikatos patarimas – Neįtraukimas į taikymo sritį“

Byloje C-65/20

dėl *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) 2020 m. sausio 21 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. vasario 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

VI

prieš

KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader (pranešėja), M. Safjan ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas G. Hogan,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *KRONE – Verlag Gesellschaft mbH & Co KG*, atstovaujamos advokato S. Korn,

– Vokietijos vyriausybės, atstovaujamos J. Möller, M. Hellmann ir U. Bartl,

– Europos Komisijos, atstovaujamos A. C. Becker ir G. Gattinara,

susipažinęs su 2021 m. balandžio 15 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo (OL L 210, 1985, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 1 t., p. 257) su pakeitimais, padarytais 1999 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/34/EB (OL L 141, 1999, p. 20; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 4 t., p. 147) (toliau – Direktyva 85/374), 2 straipsnio, siejamo su šios direktyvos 1 ir 6 straipsniais, išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Austrijos pilietės VI ir *KRONE –Verlag Gesellschaft mbH & Co KG*, Austrijoje įsteigtos spaudos bendrovės, ginčą dėl VI reikalavimo atlyginti žalą už kūno sužalojimą, patirtą dėl šios bendrovės leidžiamame laikraštyje paskelbto neteisingo sveikatos patarimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Direktyvos 85/374 antroje, trečioje, ketvirtoje, šeštoje ir septintoje konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„kadangi gamintojo atsakomybė be kaltės yra vienintelė galimybė tinkamai spręsti šią problemą, būdingą vis techniškesniu tampančiam mūsų amžiui, pasižyminčiam teisingu šiuolaikinei technologinei gamybai būdingos rizikos paskirstymu;

kadangi atsakomybė be kaltės turėtų būti taikoma tik kilnojamų pramoniniu būdu pagamintų gaminių atžvilgiu; tikslinga netaikyti atsakomybės už žemės ūkio produktus ir medžioklės laimikį, išskyrus atvejus, kai jie apdorojami pramoniniu būdu ir dėl to šiuose produktuose gali rastis trūkumų; kadangi šioje direktyvoje numatyta atsakomybė turėtų būti taikoma ir kilnojamiesiems gaminiams, kurie yra naudojami konstruojant nekilnojamąjį turtą ar yra jame įtaisyti;

kadangi vartotojų apsauga reikalauja, kad visi gamybos procese dalyvaujantys gamintojai būtų atsakingi už savo tiekiamų gatavų gaminių, sudedamųjų dalių ar tiekiamų žaliavų trūkumus; <…>

<…>

kadangi siekiant apsaugoti vartotojų fizinę gerovę ir turtą, gaminio defektiškumas turėtų būti nustatomas ne pagal jo tinkamumą naudoti, bet pagal saugos, kurios visuomenė turi teisę tikėtis, trūkumą; kadangi sauga yra nustatoma, neatsižvelgiant į tai, kad esamomis aplinkybėmis gaminys yra naudojamas netinkamai;

kadangi teisingas rizikos paskirstymas tarp nukentėjusiojo ir gamintojo reiškia, kad gamintojui turėtų būti suteikta galimybė būti atleistu nuo atsakomybės, jei jis pateikia įrodymus, apie tam tikrų nuo atsakomybės atleidžiančių aplinkybių buvimą.“

4 Šios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„Gamintojas atsako už žalą, atsiradusią dėl jo gaminio trūkumų.“

5 Minėtos direktyvos 2 straipsnis suformuluotas taip:

„Šioje direktyvoje „gaminys“ reiškia visus kilnojamuosius gaminius, net jei jie įtraukti į kitą kilnojamąjį ar nekilnojamąjį gaminį. Į gaminio sąvoką įeina elektra.“

6 Tos pačios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„„Gamintojas“ yra galutinai pagaminto gaminio, bet kokių žaliavų ar sudedamosios dalies gamintojas arba kiekvienas asmuo, kuris prisistato gamintoju, ant gaminio nurodydamas savo vardą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą.“

7 Direktyvos 85/374 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Gaminys yra laikomas turinčiu trūkumų, jei jis nėra toks saugus, kokio asmuo, atsižvelgiant į visas aplinkybes, turėjo teisę tikėtis, įskaitant:

a) gaminio pateikimą;

b) tikslą, kuriam, protingai mąstant, gaminys gali būti naudojamas;

c) gaminio išleidimo į apyvartą laiką.“

Austrijos teisė

8 Direktyva 85/374 į Austrijos teisę buvo perkelta *Produkthaftungsgesetz* (Atsakomybės už gaminius įstatymas, *BGBl*. 99/1988) su pakeitimais, paskelbtais *BGBl*. I, 98/2001 (toliau – Atsakomybės už gaminius įstatymas).

9 Atsakomybės už gaminius įstatymo 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Tais atvejais, kai dėl gaminio trūkumų asmuo miršta, patiria kūno sužalojimą arba žalą sveikatai, arba jeigu padaroma žala kokiam nors materialiajam turtui, išskyrus patį gaminį, atsakomybė atlyginti žalą tenka:

1. verslininkui, kuris gaminį pagamino ir išleido į prekybą,

<…>“

10 Šio įstatymo 3 straipsnyje numatyta:

„„Gamintojas“ <…> – tai galutinai pagaminto gaminio, žaliavos arba sudedamosios dalies gamintojas, taip pat kiekvienas asmuo, kuris prisistato gamintoju, ant gaminio nurodydamas savo vardą, prekių ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą.“

11 Minėto įstatymo 4 straipsnyje nustatyta:

„„Gaminys“ – tai bet koks kilnojamasis materialusis daiktas, net jeigu jis yra kito kilnojamojo daikto dalis arba buvo įtrauktas į nekilnojamąjį daiktą, įskaitant elektros energiją.“

12 To paties įstatymo 5 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Gaminys yra laikomas turinčiu trūkumų, jei jis nėra toks saugus, kokio asmuo turėjo teisę tikėtis, atsižvelgdamas į visas aplinkybes, ypač į:

1. gaminio pateikimą,

2. tikslą, kuriam, kaip pagrįstai galima tikėtis, gaminys bus naudojamas,

3. gaminio išleidimo į apyvartą momentą.

<…>“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

13 *KRONE – Verlag* yra žiniasklaidos priemonės savininkė ir laikraščio *Kronen-Zeitung* regioninio numerio leidėja.

14 2016 m. gruodžio 31 d. šio laikraščio skilties „Austrija“ rubrikoje „Hing’schaut und g’Sund g’lebt“ („Sveikas gyvenimo būdas“) ji paskelbė straipsnį apie tarkuotų krienų kompreso teikiamą naudą. Kaip šio straipsnio autorius buvo nurodytas religinio ordino narys *Kräuterpfarrer Benedikt*, kuris, kaip vaistažolių srities ekspertas, kasdien laikraštyje skelbiamoje skiltyje teikia nemokamus patarimus.

15 Minėto straipsnio tekstas buvo toks:

„Kaip malšinti reumatinį skausmą

Šviežiai sutarkuoti krienai gali padėti sumažinti reumato sukeltą skausmą. Prieš uždedant ir prispaudžiant tarkuotų krienų kompresą, skausmo paveiktas vietas reikia įtrinti riebiu augaliniu aliejumi arba kiaulės taukais. Tokį kompresą galima palikti 2–5 valandas, paskui nuimti. Ši priemonė turi gerą malšinamąjį poveikį.“

16 Vis dėlto straipsnyje nurodyta 2–5 valandų kompreso laikymo trukmė buvo neteisinga, nes vietoj žodžio „minutės“ buvo pavartotas žodis „valandos“.

17 2016 m. gruodžio 31 d. ieškovė pagrindinėje byloje, pasikliaudama minėtame straipsnyje nurodyta gydymo trukme, tą kompresą laikė ant savo kojos čiurnos sąnario maždaug tris valandas ir nuėmė tik pajutusi didelį skausmą dėl toksinės odos reakcijos.

18 Ieškovė pagrindinėje byloje prašė priteisti iš *Krone – Verlag* 4 400 EUR kaip kompensaciją už žalą dėl patirto kūno sužalojimo ir pripažinti šią leidyklą atsakinga už visas neigiamas pasekmes, kurių kilo ar kils dėl 2016 m. gruodžio 31 d. įvykio.

19 Kadangi ieškinys buvo atmestas pirmojoje ir apeliacinėje instancijose, ieškovė pagrindinėje byloje pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.

20 Tas teismas pažymi, kad jo nagrinėjamoje byloje kyla klausimas, ar spaudos leidėjas arba laikraščio savininkas pagal Direktyvą 85/374 gali būti laikomas atsakingu už žalingas pasekmes, kylančias dėl neteisingos informacijos, pateiktos straipsnyje, kurį jis leido paskelbti.

21 Minėtas teismas nurodė, kad dalis teisės teoretikų mano, jog, kai kalbama apie informacijos laikmeną, atsakomybė už gaminius su trūkumais taikoma tik žalai, padarytai dėl pačios laikmenos – pavyzdžiui, dėl nuodingo knygos viršelio arba rašalo. Šių teoretikų nuomone, atsakomybė už gaminius su trūkumais turėtų apsiriboti atsakomybe už daikto pavojingumą, o ne už suteiktą patarimą, nes intelektinės paslaugos negali būti laikomos „gaminiu“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 85/374 2 straipsnį. Toks platus sąvokos „gaminys“ aiškinimas reikštų, kad bet kokia užrašyta kokios nors minties formuluotė patektų į šios direktyvos, kurioje numatyta gamintojo atsakomybė be kaltės, taikymo sritį. Informacija neturėtų patekti į minėtos direktyvos taikymo sritį, nes atsakomybę už gaminius su trūkumais sieti su tuo, kad informacija buvo užfiksuota fizinėje laikmenoje, būtų savavališka.

22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad kiti teisės teoretikai siekia išplėsti šios atsakomybės taikymo sritį įtraukdami atvejus, kai žala atsiranda dėl intelektinės paslaugos su trūkumais. „Gamintoju“, atsakingu už žalą, atsiradusią dėl jo gaminio trūkumų, būtų leidėjas, autorius ir spaustuvė. Šie teoretikai mano, kad knygų autorių, žiniasklaidos savininkų ar leidėjų atsakomybė dėl spausdinto kūrinio turinio turi būti įmanoma pagal Direktyvą 85/374, nes tas kūrinys buvo įsigytas būtent dėl jo turinio. Taigi vartotojo lūkesčiai, susiję su tokiu gaminiu, neapsiriboja vien spausdintu kūriniu kaip objektu, bet yra susiję su pačiu jo turiniu.

23 Šiomis aplinkybėmis *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Direktyvos 85/374] 2 straipsnį, siejamą su [jos] 1 ir 6 straipsniais, reikia aiškinti taip, kad gaminiu (su trūkumais) gali būti laikomas ir fizinis dienraščio egzempliorius, kuriame pateiktas mediciniškai neteisingas sveikatos patarimas, kurio paisymas lemia žalą sveikatai?“

Dėl prejudicinio klausimo

24 Savo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 85/374 2 straipsnis, siejamas su šios direktyvos 1 ir 6 straipsniais, turi būti aiškinamas taip, kad „gaminiu su trūkumais“, kaip jis suprantamas pagal šias nuostatas, laikytinas spausdinto laikraščio egzempliorius, kuriame aptariant paramedicinos sričiai priskirtiną aspektą pateiktas neteisingas sveikatos patarimas dėl augalo naudojimo, kurio paisydamas šio laikraščio skaitytojas patyrė žalos sveikatai.

25 Pirmiausia, dėl Sąjungos teisės nuostatos išaiškinimo primintina, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus. Sąjungos teisės nuostatos genezė taip pat gali suteikti reikšmingos informacijos ją aiškinant (šiuo klausimu žr. 2019 m. spalio 9 d. Sprendimo *BGL BNP Paribas*, C-548/18, EU:C:2019:848, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

26 Pagal Direktyvos 85/374 2 straipsnį sąvoka „gaminys“ apibūdina visus kilnojamuosius daiktus, net jei jie įtraukti į kitą kilnojamąjį ar nekilnojamąjį daiktą, taip pat elektros energiją.

27 Iš šio straipsnio formuluotės matyti, kad paslaugos negali patekti į šios direktyvos taikymo sritį.

28 Tokį Direktyvos 85/374 2 straipsnio aiškinimą patvirtina šios direktyvos struktūra. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad šiame straipsnyje įtvirtinta sąvoka „gaminys“ apibrėžta numatant bendrą gamintojo atsakomybę už žalą, atsiradusią dėl jo gaminių su trūkumais.

29 Kaip matyti iš minėtos direktyvos trečios konstatuojamosios dalies, joje nustatyta atsakomybės sistema gali būti taikoma tik kilnojamiesiems pramoniniu būdu pagamintiems daiktams arba tokiems kilnojamiesiems daiktams, kurie naudojami statant nekilnojamąjį turtą arba yra į jį įtraukti.

30 Tos pačios direktyvos ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje patvirtinta, kad vartotojų apsauga reikalauja, jog visi gamybos procese dalyvaujantys gamintojai būtų atsakingi už jų tiekiamų gatavų gaminių, sudedamųjų dalių ar tiekiamų žaliavų trūkumus.

31 Būtent šiomis aplinkybėmis Direktyvos 85/374 1 straipsnyje, siejamame su šios direktyvos antra konstatuojamąja dalimi, įtvirtintas „gamintojo“, kuris šios direktyvos 3 straipsnyje apibrėžtas kaip galutinai pagaminto gaminio, bet kokių žaliavų ar sudedamosios dalies gamintojas arba kiekvienas asmuo, kuris prisistato gamintoju, ant gaminio nurodydamas savo vardą, prekės ženklą ar kitą skiriamąjį ženklą, atsakomybės be kaltės už žalą, padarytą dėl jo gaminio su trūkumais, principas.

32 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad paslaugos nepatenka į Direktyvos 85/374 taikymo sritį. Vis dėlto, siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą, reikia išnagrinėti, ar sveikatos patarimas, kuris pagal savo pobūdį yra paslauga, gali, kai jis įtrauktas į kilnojamąjį daiktą – šiuo atveju spausdintą laikraštį, lemti tai, jog dėl minėto patarimo netikslumo pats laikraštis yra su trūkumais.

33 Kaip matyti iš minėtos direktyvos 6 straipsnio, gaminys laikomas turinčiu trūkumų, jeigu jis nėra toks saugus, kokio asmuo turėjo teisę tikėtis, atsižvelgdamas į visas aplinkybes, visų pirma į gaminio pateikimą, naudojimą ir jo išleidimo į apyvartą momentą. Pagal tos pačios direktyvos šeštą konstatuojamąją dalį tokį vertinimą reikia atlikti, atsižvelgiant į visuomenės teisėtus lūkesčius (2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Boston Scientific Medizintechnik*, C-503/13 ir C-504/13, EU:C:2015:148, 37 punktas).

34 Taigi sauga, kurios galima pagrįstai tikėtis, kaip matyti iš šios nuostatos, turėtų būti vertinama visų pirma atsižvelgiant į atitinkamo gaminio paskirtį, charakteristikas ir objektyvias savybes, taip pat į naudotojų, kuriems šis gaminys skirtas, grupės ypatybes (2015 m. kovo 5 d. Sprendimo *Boston Scientific Medizintechnik*, C-503/13 ir C-504/13, EU:C:2015:148, 38 punktas).

35 Kaip išvados 29 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, tai, ar gaminys yra su trūkumais, nustatoma atsižvelgiant į tam tikras to gaminio ypatybes, kurios visų pirma susijusios su jo pateikimu, naudojimu ir išleidimo į apyvartą momentu.

36 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad nagrinėjama paslauga, t. y. neteisingas patarimas, nesusijusi su spausdintu laikraščiu, kuris yra jo laikmena. Konkrečiai kalbant, ši paslauga nesusijusi nei su šio laikraščio pateikimu, nei su jo naudojimu. Taigi minėta paslauga nėra viena iš spausdintam laikraščiui būdingų savybių, kurios savaime leidžia įvertinti, ar šis gaminys yra su trūkumais.

37 Be to, tai, kad Direktyvoje 85/374 nėra nuostatų dėl galimybės taikyti atsakomybę už gaminius su trūkumais dėl žalos, padarytos teikiant paslaugą, į kurią atsižvelgiant gaminys yra tik fizinė laikmena, atspindi Sąjungos teisės aktų leidėjo valią. Šio teisės aktų leidėjo nustatyti šios direktyvos taikymo srities apribojimai yra sudėtingo skirtingų interesų lyginimo proceso rezultatas (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Dutrueux*, C-495/10, EU:C:2011:869, 22 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

38 Taigi paslaugų teikėjų atsakomybė ir galutinių prekių gamintojų atsakomybė yra dvi skirtingos atsakomybės sistemos, nes paslaugų teikėjų veikla nėra prilyginama gamintojų, importuotojų ir tiekėjų veiklai (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Dutrueux*, C-495/10, EU:C:2011:869, 32 ir 33 punktus). Iš tiesų, kaip matyti ir iš 1990 m. lapkričio 9 d. Komisijos pateikto pasiūlymo dėl Tarybos direktyvos dėl paslaugų teikėjo atsakomybės COM(90) 482 *final* (OL C 12, 1991, p. 8), atsižvelgiant į paslaugų ypatybes, paslaugų teikėjo atsakomybės sistema turėtų būti reglamentuota atskirai.

39 Vadinasi, spausdintame laikraštyje paskelbtas neteisingas sveikatos patarimas, susijęs su kito kilnojamojo daikto naudojimu, nepatenka į Direktyvos 85/374 taikymo sritį ir nėra toks, dėl kurio šis laikraštis taptų turintis trūkumų ir remiantis šia direktyva kiltų „gamintojo“ atsakomybė be kaltės, nesvarbu, ar jis būtų šio laikraščio leidėjas, ar spaustuvė, ar straipsnio autorius.

40 Jei tokie patarimai patektų į Direktyvos 85/374 taikymo sritį, tai ne tik paneigtų Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytą skirtumą tarp prekių ir paslaugų ir paslaugų neįtraukimą į šios direktyvos taikymo sritį, bet ir leistų pripažinti laikraščių leidėjų atsakomybę be kaltės, nesuteikiant jiems jokios galimybės arba suteikiant tik ribotą galimybę išvengti šios atsakomybės. Tokia pasekmė prieštarautų tikslui užtikrinti teisingą rizikos paskirstymą nukentėjusiajam ir gamintojui, kaip nurodyta minėtos direktyvos septintoje konstatuojamojoje dalyje.

41 Taip pat reikia pažymėti, pritariant Komisijos pozicijai, išdėstytai jos pateiktose rašytinėse pastabose, kad nors Direktyvoje 85/374 numatyta atsakomybė be kaltės už gaminius su trūkumais netaikoma tokiu atveju, koks nagrinėjamas pagrindinėje byloje, gali būti taikomos kitos sutartinės ar deliktinės atsakomybės sistemos, grindžiamos kitokiais pagrindais, pavyzdžiui, garantija dėl paslėptų trūkumų arba kalte (pagal analogiją žr. 2002 m. balandžio 25 d. Sprendimo *González Sánchez*, C-183/00, EU:C:2002:255, 31 punktą).

42 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 85/374 2 straipsnis, siejamas su šios direktyvos 1 ir 6 straipsniais, turi būti aiškinamas taip, kad „gaminiu su trūkumais“, kaip jis suprantamas pagal šias nuostatas, nelaikytinas spausdinto laikraščio egzempliorius, kuriame aptariant paramedicinos sričiai priskirtiną aspektą pateiktas neteisingas sveikatos patarimas dėl augalo naudojimo, kurio paisydamas šio laikraščio skaitytojas patyrė žalos sveikatai.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

43 Kadangi šis procesas pagrindinių bylų šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamose bylose, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1985 m. liepos 25 d. Tarybos direktyvos 85/374/EEB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių atsakomybę už gaminius su trūkumais, derinimo su pakeitimais, padarytais 1999 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/34/EB, 2 straipsnis, siejamas su šios direktyvos, iš dalies pakeistos Direktyva 1999/34, 1 ir 6 straipsniais, turi būti aiškinamas taip, kad „gaminiu su trūkumais“, kaip jis suprantamas pagal šias nuostatas, nelaikytinas spausdinto laikraščio egzempliorius, kuriame aptariant paramedicinos sričiai priskirtiną aspektą pateiktas neteisingas sveikatos patarimas dėl augalo naudojimo, kurio paisydamas šio laikraščio skaitytojas patyrė žalos sveikatai.

Parašai.